

איך להכות את הערבים

שוק על ירך ולשבור

להם את העצמות

פה ליריביה משני הצדדים. וכאשר המיפ' לגה נתונה בסכנה. מתלכדים עסקניה הי מיקצועיים אוטומטית מסביב לדגל. נת' גבר גם על המהלומה הזאת. הכריז דויד זכאי הישיש בדבר מעמרו של דיין ברחוב התערער מאוד בשבועות האחרונים. אך במיפלגתו הוא עדיין פרה קדושה. מה גם שהכל הבינו שהריסת דיין בשעה זו עלולה לסלול את הדרך בפני איש כמו אריק שרון. ושהת' פטרות דיין מוכרחה לגרור אחריה את התפטרות גולדה ותמשלה כולה (ראה הנידון).

האם הוא צודק? יריבי שפירא דאגו להדליף את דבריו עוד באותו ערב. למח' רת היום. עם פירסומם בהארץ. אינא"פ שר היה עוד לעצור את ההתפתחות. לעי' תוני-העולם הודלף ששפירא כבר התפטר. שפירא הכחיש זאת. אך תחת לחץ ע"י קניימיפלגתו נאלץ להציע את התפטרותו לגולדה. גולדה לא יצאה מכליה לשכנעו להישאר.

כדי להרוויח זמן. הודיע שפירא למוכיר הממשלה שהוא עומד להגיש התפטרות רשמית. רק התערבותה של גולדה ברנע' האחרון יכלה למנוע ממנו את הצורך להגיש לה את ההתפטרות רשמית. כפי שנדרש בחוק.

המורד הוא שבכל הוויכוח לא שאל אף איש אחד את השאלה הפשוטה: האם שפירא צודק. או לא?

ורק ע"פי קנה-המידה אחד: מה הנוק שגרמו דבריו למיפלגה.

גם כמה משוללי דבריו. בצמרת המיפ' לגה. הודו בשיחות פרטיות שיש להרחיק את גולדה מן השלטון. אחרי מה שא"י רע. אבל הם רצו לעשות זאת בשקט. אחרי הבחירות — כדי שתדבר לא יפגע במיפלגה ליד הקלפי. דיין עצמו נחשב. בחוגים אלה. כגמור. גם אם יסולק דיין. אין לעשות זאת עכשיו. כשזה מוזק ב" קלפי.

כך נוצר המצב המורד ששפירא. שהש" מיע הערה שהיא כמעט מובנת מאליה במדינה דמוקרטית. יהיה לפי שעה חשר. היחידי שיסבול בגלל מחדלי יום-הכיפורים.

יחסי חוץ

ימים שחורים

באפריקה

בדיוק בימים שבהם חדרה ישראל לרא"י שונה לייבשת אפריקה וקנתה בה מאתו צבאי. מסולקת ישראל במהירות ממאח" זיה המדיניים האחרונים ביבשת.

כל עוד הקיסר תלומה-הגיתוק מדינות מיישנות כמו טוגו. וולטה העילית וניז'ר. היא היתה מכאיבה אך לא קריטית. אך הנסיגה הפכה למפולת כאשר הגיעה ל" מדינות מרכזיות של היבשת. שקיימו ב" עבר יחסי הדוקים עם ישראל. כגון:

● **זאיר** (קונגו). מדינה ששלטת עבר קורס צניחה בישראל. ושקשריה עם ישראל היו הרבה יותר מידודותיים. זאיר היא אחת משתי המדינות העיקריות של אפריקה השחורה.

● **גינ'ריה**. המדינה בעלת האוכלו' סיה הגדולה ביותר ביבשת. מדינת-המפ' תח השנייה. בימי מילחמת-השיחור של ביאפרה. נמנע מישירי-החוק הישראלי מ" לנקוט עמדה פרו-ביאפריה. למרות ח"י דת-הקהל בישראל. כדי לשמור על ה" יחסים הטובים עם הגנרל גוון. שליט ניי גריה.

● **חבש**. המדינה שהיתה הקרובה ביותר לישראל באפריקה. ואולי בעולם כולו. ישראלים הצילו את כס-המלוכה של הקיסר היילא סלסי. כאשר וערכה הפי' כה נגדו. וישראל חדרה לכל מערכות החיים של ארץ זו. העומדת במאבק קשה עם שכניה המוסלמיים.

אין ספק שמסולת זו מתקרבת לישראל. סגנאל. שלטתה הנשיא-המשורר הוא ה" מאניסט בעל שם עולמי ונודע כאחד-ישראל. ניתקה את יחסיה. כן עשתה גאנה. למעשה נותרו בקשרים עם ישראל רק שלוש מדינות אפריקאיות חשובות — חוף השנהב. ליבריה וקניה. קניה היא ארץ-מעבר חשובה לקווי א-על.

מחורו ש"י קיסר. מה גרם לניתוח זה? חיקף המסולת מפריך את התסכר הפש-

לפי התנאים שלנו. אחר-כך להכות או' תם פעם שלישית. ולהגיד שהפעם הזאת הם למדו לקח. וכך. לאחר שהם לומ' דים לקח אחר לקח שיתנו אין חוכ" מות. ושתם נוצחו זה מכבר והפכו ללי' צן-האנושות המכווער. רק אז הם מסוי גלים באמת להפתיע אותנו. ואז. לאחר שהמתנו בסבלנות אין קץ.

טיבית וגברית. הם מסרבים לכלל הפשוט של מישחק חונן. לפיו בכל מילחמה יש מנצח ויש מנוצח. ועל המנוצח לקבל את תנאיו של המנצח. לך תילחם עם חיות כאלה!

אז. כאמור. הבעייה היא איך להביא אותם בכל זאת לידי זה שיסכימו לצאת למילחמה איתנו. כדי לחטוף את נחת

הבעייה עם הערבים זה שהם מחדנים נקלים וחדלי-אישים. ואינם מעזים להתמודד איתנו. כל מה שהם יודעים זה להתרברב ולדבר גבוהה-גבוהה על יום הניצחון. ושיחזור האדמות ושנה ההכרעה והכבוד. אבל ברנע שהם נתי-קלים במיכשולים-מים. ובעוצמתו המרתי-עה של צה"ל. הם בולעים את תלשון.

העניין הוא שאילו היה רנדובר רק במיכשולים-מים. אולי היו עוד מעזים לצלוח אותו. אבל מהיום שרכשנו לנו עומק איסטרטגי. הם יודעים שהמיד-בר הוא גדול ורחבי-ידיים. ואין להם סי' כוי. הם יודעים שמימי היאור יאדימו מדם. שהם ירוצו בחולות בלי נעליים. שאנחנו נביא אה המילחמה אל ביתם. ולא אל ביתנו.

עוד סיבה שבגללה הם אינם רוצים להילחם היא שבועמק ליבם הם יודעים שאם נכה אותם מכה אחת ניצחת. נש' מיד את התשתית התעשייתית שלהם. נפטר לחם את הצבא. נקעקע את ה' מישטר. נשחית את כל כלי-המילחמה שלהם. נטאטא את הרוסים. נורה לרוח את מנהיגיהם ונוכיח להם פעם נוספת שבכל שחר חיזוריין המפציע על היו הגולן. הבשן. הגילעד והחרון. נדלקות אבוקות של טנקים בוערים. ומטוסי מיג נחמקים לפיטריות-עשן. אזי הם יבואו על ארבע אל שולחו הדיונים למשא-זמתן ללא תנאים.

וזה בדיוק מה שהם אינם רוצים. הם אינם רוצים לבוא אל שולחן הדיונים ללא תנאים. כי אז הם ייאלצו לתודות שצדקנו כאשר אמרנו שסיני דרוש לנו והגדה דרושה לנו ושמקומי של הפלס' טינים בעבר-הירון המזרחי ושאר מדי-נות ערב. האמת היא שהם מאוד חיי רוצים לתודות בכך. ואפילו להסכים לאיזה ויתור נוסף. אלא שלא נעים להם בגלל הכבוד. כי אצל הערבים. זאת לדעת. לא פועל ההיגיון כמו אצלנו. הם אני-שים אי-רציונליים. משתלהבים על נקלה מנימוקים כמו שלמות האדמה הערבית. ההבטחה האלוהית של אללה למאמי-ניו. ועוד. ובקיצור. בגלל נימוקים שאני-לנו היו מעוררים רק גיחוך. הם מוכנים להתפספץ ולחטוף מכות-רצח. ולברוח שוק על ירך. בלי נעליים בחולות הלוי-הטים. אבל. וכאן הפרדוקס. היות והם יודעים כמה שהם בלתי-היגיוניים ורגי-שניים. הם לא רוצים להילחם בנו. ומתי-חמקים מהתמודדות גלויות. גאה. ספור-

"עין תחת עין, שן תחת שן, רגל תחת רגל, יד תחת..."
(לוסיאנג'לס טיימס)

במידבר העמוק המספק לנו עומק איס' טראטי. אנו נערכים אי-טאט. בסבלנות. עקב בצד אגודל. למכה המכרעת. כמובן שאין לדרוש ממטומטמים אי-רציונליים ורגשניים אלה להביא את עומק המכה שהוכו. רק העולם כולו ואנחנו יודעים שהם הוכו פעם אחת ולתמיד. הם. ה' אומללים. לעולם לא ידעו זאת. על כן ניאלץ להכות בהם עוד ועוד קצוצי. בכל פעם בפעם האחרונה. ושוב יפציע שחר על הרי מוש בערף. ופלדה דוהרת תסי-תער. ויאוצ קוצץ בן קוצץ קצוצי לקצץ. ומיג לבן ייהפך לפטריה שחורה. וטנק ייהפך למדורה בוערת. ומימי היאור יאדימו מדם. הללויה.

עמוס קיין

בייחוד מניות תעשייתיות. אם כי גם ה" מניות תסיננטיות החזירו את רוב הפ' סדיהן.

מה צופן בחובו העתיד. שלאחר המיל' חמת?

נראה שמסתמנות שתי מגמות עיקריות: לטווח הקצר תהיינה עליות הדות במחירי המניות התעשייתיות. בגלל הגברת הייצור והזמנות מישרדי הממשלה. ובייחוד מיש' רדי-הביטחון. לעומת זאת תהיה דריכה במקום. או עליות מלונות-יחסית בשערי מניות חברות המקרקעין והבנייה. בשל הירידה בקצב הבנייה שתחול ללא ספק בזמן הקרוב.

בטווח היתר ארוך — שישה חודשים או שנה — צפויה עלייה לכל סוגי ה" מניות. הואיל ונראה שהמשק ייכנס ל" פרוספריטי" חדש. כפי שקורה הדבר אצ' לנו אחרי כל מילחמה.

העצה היעודה לבעל ניירות ערך ב" ימים אלה. היא פשוטה בתכלית: בלי עצבים. ללא התרגשות. כדאי לו לחשוב היטב לפני שהוא מוכר את מניותיו. שמא יצטער על צעד חסון שבוע לאחר מכן.

זרוענו. אףז ולתמיד. ולזכות בתבוסה ניצחת של יום הדין השחור. לצערנו מצאנו רק דרך אחת יעילה: לתת להם לחסות אותנו. ולזכות במהלכים הרא" שונים. אחר-כך. אחרי שהם מפתיעים אותנו. אנחנו נערכים לבלימה. ואחר-כך נערכים להדיפה. ואחר-כך אנחנו מח' כים בסבלנות רבה. רבה מאוד. לשעת-הכושר לפתוח במיתקפה המכרעת. ש' תפצץ אותם לרסיסים קטנים. תכתוש אותם ותטחן אותם.

איך מביאים אותם לידי כך שיפתיעו אותנו? גם זה די פשוט. כל מה שצריך לעשות לשם כך הוא להכות אותם פעם אחת ולהגיד שהפעם למדו לקח. אחר-כך להכות אותם פעם שנייה. ולהגיד שהפעם למדו לקח והבינו שהם נוצחו במילחמה. ושעליהם לבוא למשא-זמתן

הבורסה

מי הרוויח במילחמה?

שערי המניות בבורסה נעו בשלושת שבועות המילחמה כבנדנדה.

בשבוע הראשון היתה התייצבות מסויי-מת. ואפילו עליות קלות בשערים. בשבוע השני לא עמדה הסבלנות למרבית הספ' קולנטים. והם "זרקו" את סחורתם לשוק וגרמו לירידות חריפות בשערים. שערי מניות כמו הכשרת היישוב. דיסקונט א'. קירור ואספקה ועוד. ירדו בעשר עד שלושים נקודות. מי שעיניו היו בראשון בשבוע השני של המילחמה. ואמנם היו כאלה. לא "זרק" את מניותיו. אלא. להי' סך. קנה ואסף כסותו ביצים עובות את מה שמכרו חבריו העצבניים.

כך קרה שאותם שקנו במקום למכור. יכלו להרוויח מאות. אם לא אלפי לירות. תוך מיספר ימים.

השבוע השלישי של המילחמה צויין בעליות שערים חדות. הצטיינו בכך